

Συνθήματα - Εμβατήρια

Τα συνθήματα και τα εμβατήρια χρησιμοποιούνται κατά κόρον στον στρατό. Υποτίθεται ότι εμπυχώνουν τους στρατιώτες και τονίζουν το αίσθημα ενότητας που αυτοί πρέπει να έχουν. Τους κάνουν επίσης υπερήφανους για το σώμα ή το μέρος που υπηρετούν.

Συνθήματα

Τα συνθήματα διαφέρουν από όπλο σε όπλο και από περιοχή σε περιοχή για αυτό αναφέρουμε εντελώς ενδεικτικά μερικά:

Ψηλά - Ψηλά τα μαύρα τα μπερέ (ΤΘ)

Ο εκπαιδευτής αναφωνεί: Α-ρι-θμήσατε και η κλάση φωνάζει: Εν, δυο, τρι-τες, εν δυο, τρι-τες (και κατόπιν πιο γρήγορα) εν, δυο, τρι-τες, εν δυο τρι-τες Έξι- Δέκα Δύναμη (το όνομα της μονάδας ή του λόχου).

Πυροβόλα στη γραμμή, κεραυνοί τη χαραυγή, για να κάψουν σαν λαμπάδα όποιον βλάψει την Ελλάδα.

Υπάρχουν ασφαλώς και εθνικιστικά συνθήματα τα οποία αν και μερικές φορές ακούγονται θα πρέπει να ξέρεις ότι έχουν απαγορευθεί με διαταγές.

Τα εμβατήρια

Ομοίως και τα εμβλήματα που λέγονται διαφέρουν από σώμα σε σώμα και από εποχή σε εποχή. Αναφέρουμε ενδεικτικά κι εδώ μερικά:

Πίνδος

Πάνω εκεί στης Πίνδου μας τις κορφές
που θαρρείς τ' αστέρια φιλούνε,
κάθε νύχτα λίγες αχνές μορφές
τα πηχτά σκοτάδια ερευνούν.

Της πατρίδας πάντα πιστοί φρουροί
τον εχθρό να 'ρθεί καρτερούνε,
τον εχθρό που πίστευε πως μπορεί
στην Ελλάδα νικητής να μπει.

Η νύχτα φεύγει, σβήνουν τ' αστέρια,
τ' αγρίμια πάνε να κρυφτούν,
μα του Δαβάκη μας τα ξεφτέρια
δεν θεν' να παν' ν' αναπαυθούν.

Εχθροί μιλούνια, -ντροπή αιώνια-
τ' άγια μας σύνορα περνούν
και με ντουφέκια και με κανόνια
σίδερο και φωτιά σκορπούν.

Οι γενναίοι μας με τη λόγχη ορμούν,
τον εχθρό με λύσσα κτυπούνε,
είναι λίγοι μα τους πολλούς νικούν
κι από τη γη μας πέρα τους πετούν.

Εις την Πίνδο τραγουδούνε
του Δαβάκη τ' άξια παλληκάρια
κι όλο δόξες αντηχούνε
τ' άλλα τα βουνά.
Την Ελλάδα μας υμνούνε
και τ' αντρειωμένα της βλαστάρια
που τον κάθε εχθρό νικούνε

σαν παντοτεινά.

Περνάει ο Στρατός

Περνάει ο Στρατός της Ελλάδος φρουρός,
του κάθε μας εχθρού ο σκληρός τιμωρός
στο πέρασμά του τρέμει η γη που πατεί
και προς τη Δόξα περπατεί.

Περνάει ο στρατός κι οι τρομπέτες ηχούν
και Δόξες μας παλιές στη ψυχή μας αντηχούν,
στο διάβα του η Νίκη πετά χαρωπά
και δαφνοστέφανα σκορπά.

Καμαρωτά περνούν τα φανταράκια μας
γεμάτο λεβεντιά το Ναυτικό,
το πυροβολικό και τα "γεράκια" μας
που στον εχθρό σκορπούν θανατικό.
Περνούν λεβέντες της Μακεδονίας μας,
της Θράκης, των Νησιών και του Μοριά,
της Ρούμελης κι Ηπειρο-Θεσσαλίας μας,
παντού σκορπώντας Λευτεριά.

Με τέτοιο λαμπρό Στρατό
νικούμε κάθε μας εχθρό.
Και σαν ξαναχρειασθεί
η Ελλάδα μας να δοξασθεί
τότε όλοι μαζί
θα τρέξουμε στη Γραμμή
και στη γενναία μας ορμή
τα όπλα μας θα στέψει
η Νίκη κι η Τιμή.

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει

Των εχθρών τα φουσατά περάσαν,
σαν τον λίβα που καίει τα σπαρτά,
με κανόνια τις πόλεις χαλάσαν,
μάς ανάψαν φωτιές στα χωριά,
μα οι εχθροί μας πια τώρα σκορπίσαν
και ξανά και για μας λευτεριά,
για να φτιάξουμε τα όσα γκρεμίσαν,
ας κοιτάξουμε μόνο μπροστά

Ρεφραίν

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει,

δεν την σκιάζει φοβέρα καμιά,

μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει,

και ξανά προς την δόξα τραβά (δεις)

Νέα δύναμη το έθνος θα πάρει,

σαν και πριν να βαδίσουμε εμπρός

κι ο καινούργιος στρατός με καμάρι,

να σταθεί των συνόρων φρουρός

Όλη αυτή με τον ήλιο προβάλλει

και ψηλά το κεφάλι κρατεί,

μια πατρίδα πολύ πιο μεγάλη,

μια πατρίδα πολύ πιο τρανή

(Ρεφραίν) (δισ)

Μακεδονία

Μακεδονία ξακουστή

του Αλεξάνδρου η χώρα,

που έδωξες τους βάρβαρους

κι ελεύθερη είσαι τώρα

Ήσουν και θα'σαι ελληνική,

Ελλήνων το καμάρι,

και μεις τα Ελληνόπουλα

σου πλέκουμε στεφάνι

Οι Μακεδόνες δεν μπορούν

να ζούνε σκλαβωμένοι,

Όλα και αν τα χάσουνε,

η λευτεριά τους μένει

Το διαμαντένιο στέμμα σου

για βάλε στο κεφάλι

κι εμείς θα σ' αντικρίζουμε

περήφανα και πάλι

Ο Ναύτης του Αιγαίου (Ναυτικό)

Είμαι ο Ναύτης του Αιγαίου

κρεβάτι έχω τα βαθιά νερά

και για την ένδοξη πατρίδα

είμαι όλος φλόγα και καρδιά

Εγώ της Θάλασσας δελφίνι

Τις τρικυμίες όλες αψηφώ

Και περιμένω να 'ρθει η ώρα

Να πολεμήσω τον εχθρό

Να του κολλήσω μια τορπίλα

Το έταξα στην Παναγιά

Και τα καράβια τ' όλα να βουλιάξω

Κάτω εις τα βαθιά νερά

Είμαι ο Ναύτης του Αιγαίου

Άλλος εγώ Θεμιστοκλής

Απόγονος της Μπουμπουλίνας

Και του Μιαούλη συγγενής

Με την ανδρεία του Κανάρη

Και με του Βότση την ψυχή

Τον δύστυχο εχθρό τρομάζω

Και δε τολμά να κινηθεί

Άγιε Νικόλα μας βοήθα

Ο Στόλος πάντα να νικά

Να προστατεύει την Ελλάδα

Την Κύπρο μας και τα νησιά.

Ο ύμνος του Μαυροσκούφη (Τεθωρακισμένα)

Χαλύβδινα τα στήθη κι η ορμή μας

Που γιγαντώνεται απ'τους θρύλους τους παλιούς

Κι ατρόμητη στον κίνδυνο η ψυχή μας,

Μας κάνει αθάνατους στις μάχες, στους καπνούς

Απ'τα άρματα, στους κάμπους της πατρίδας

Καβάλα στα άλογα και στ' άρματα στητοί,

Σαν κεραυνός ορμούν στην καταιγίδα,

Οι μαυροσκούφηδες, εμείς οι διαλεχτοί

Χλιμίντριζε το άτι, βογκάει η μηχανή

Και βγαίνουν και οι δύο νικητές

Βροντάει το κανόνι

Και βγαίνουν με ορμή της χώρας μας οι ελευθερωτές

Απ'τα άρματα στα άτια

Πετάει η λευτεριά,

Στη νίκη οδηγεί την τρομερή

Αστράφτουνε τα μάτια και πάλλεται η καρδιά

Για μια μεγάλη Ελλάδα κι ισχυρή (δεις)

Ιερός Λόχος (Ειδικές Δυνάμεις - Αλεξίπτωτα)

Παιδιά με ασάλινα χέρια
με θάρρος γεμάτα ψυχή
στα χέρια μας είναι η δόξα
της πατρίδας μας και η τιμή.

Εμπρός παιδιά
με μια καρδιά
η σάλπιγγα σημάνει
η μάνα Ελλάς
από εμάς ελευθεριά προσμένει.

Παράδειγμα το Δραγατσάνι
θα είναι για μάς φωτεινό
και άλλων ηρώων αγώνες
για τον Λόχο των Ιερό

Εμπρός παιδιά
με μια καρδιά
η σάλπιγγα σημάνει
η μάνα Ελλάς
από εμάς ελευθεριά προσμένει.

Περήφανη να 'ναι η μάνα

που έκανε τέτοια παιδιά
που πάντα έτοιμα είναι
να πέσουν με αλεξίπτωτα μες τη φωτιά.

Credits: Λοχίας Μπατζάκας

Ο ύμνος του Πυροβολικού (Πυροβολικό)

Το πυροβολικό, το Πυροβολικό,
το Πυροβολικό πολύ το αγαπώ
θα πεθά- θα πεθάνω, θα πεθάνω
στο κανό - στο κανόνι μου επάνω
Πυ-ρο-βο-λι-κό Ισχύς δια της γνώσεως

Και συ βρε σκοπευτή, και συ βρε σκοπευτή
και συ βρε σκοπευτή βάλε παρεκτροπή
τύμπανο τύμπανο 21 κι έβαλε κι έβαλε 41
Πυ-ρο- βο -λι - κό Ισχύς δια της γνώσεως

και συ βρε γεμιστή και συ βρε γεμιστή
και συ βρε γεμιστή, βάλε παρεκτροπή

βάλε τώ- βάλε τώρα ανά 2, βρήκα το - βρήκα το Πυροβόλι-
Πυ-ρο-βο-λι-κό Ισχύς δια της γνώσεως

και πυρομαχικά, και πυρομαχικά
και πυρομαχικά φέρτε μου βρε παιδιά
να τα βιά- να τα βάλω στο κανόνι
να τα κά- να τα κάνω όλα σκόνη
Πυ-ρο-βο-λι-κό, Ισχύς δια της γνώσεως

Credits: ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ

(Όσοι γνωρίζουν εμβλήματα από άλλα όπλα και σώματα, παρακαλούνται να τα αποστείλουν)